

Ő meg sugara mentiben
megállt és nagy sebtiben
megállt mindennek mindene:
a fák és a havak szíve,
az órák és a vonatok,
egy eb hangtalan ugatott...

Én meg egy falevél mögött
sírtam, mert úgy dübögött,

döngött, zörömbölt szívem,
menten kiszakadt, azt hiszem.

Világít azóta, tudom.
De néha szemem behunyom.
Elrácsozom pilláimat
hogy keljen fel újra a nap
bennem. Hogy ne legyünk magam.
S tudom, sokan vagyok, sokan.

VLAGYISZLAV HODASZEVICS

HALÁSZ

Dal

*Horgomra ráakasztom én
Csillag-csalétkemet.
Úszóm a hószín hold a vén,
Sötét vizek felett.*

*Ülök, s míg dúdolom dalom,
Az örök ár halad,
S a nap minden reggel mohón
Horgomra ráharap.*

*Fárasztom én öt estelig,
De mire alkonyul,
Csillagom elnyeli, s megint
A vízbe visszahull.*

*Vén horgász, csillagaimat
Hamar felélem én.
Vigyázzatok! Az éjszaka
Lesz úr a föld színén.*

